

MÉS APORTACIONS A LA HISTÒRIA DE LA PLATJA D'ALTAFULLA

Teresa Solé Mir

teresa.solemir@gmail.com

Resum: aquest breu article afegeix informacions relatives al mur de 1973 que complementen les esmentades a “Noves aportacions a la història de la platja d’Altafulla del segle XX”, publicat als *Estudis Altafullencs* 48.

Paraules clau: Altafulla, platja d’Altafulla.

Abstract: This short article adds information regarding the 1973 wall that complements those mentioned in “New contributions to the history of Altafulla beach in the 20th century”, published in *Estudis Altafullencs* 48.

Keywords: Altafulla, Altafulla beach.

Dues imatges de la platja, procedents del fons familiar i publicades en l’article anterior mostraven clarament la diferència entre el “mur” de 1962 i el de 1973.

Fig. 1. El “mur” del 62.

Fig. 1. El mur del 73.

Això no obstant, la carta també esmentada de l’alcalde Pijuan de 9 d’abril de 1973 explicitava la construcció d’un mur de defensa de la platja “de las mismas características que el ya existente”.

Gràcies a noves informacions aconseguides, ara ja podem explicar aquest fet.

El cas és que el 1965, amb independència del mur primigeni de 1962, alguns propietaris veuen la necessitat de protegir la façana marítima en una zona en què s'havien autoritzat extraccions durant anys, de tal manera que s'organitzen per encarregar un projecte i obtenir els permisos corresponents per dur-lo a terme.

És així com, durant el primer semestre de 1969, es construeix un mur de formigó, de 250 metres de llargada, en direcció a la Roca de Gaià des de l'antic emplaçament de la casa dels Carabiners (actual 39). Aquest mur és finançat, en funció dels metres lineals corresponents, per deu propietaris, que inclouen vuit particulars, una promotora immobiliària —amb 78 metres— i un magatzem de botes. En podem veure una imatge d'aquell mateix any (fig. 3).

Fig. 3. El mur de 1969. Fotografia cedida per la família Esclassans Castellet.

El mur de 1973 al tram central de Botigues de Mar, doncs, és una prolongació del que per iniciativa directa dels veïns es va fer el 1969; d'aquí que el document de l'Ajuntament es refereixi a un mur “de las mismas características que el ya existente”.

Aquest mur de formigó va aguantar fins al novembre de 1983 quan, per efectes d'un temporal, va anar caient a trossos (el dia 6 davant del núm. 51, el dia 27 davant del núm. 59).

La crònica al *Diario Español* (actual *Diari de Tarragona*), signada per Joan Boronat en la data assenyalada de l'11 de novembre —Sant Martí— (fig. 4), informa d'aquests fets i de les actuacions previstes: una escullera de protecció ja iniciada i l'estudi i projecte “d'uns espigons” per salvaguardar de manera definitiva la platja d'Altafulla.

El 1991 es va construir un únic espigó, l'efecte benèfic del qual és indiscutible i, a hores d'ara, està en marxa un nou estudi i projecte.

Agraïxo la informació proporcionada per José Manuel Baldrich, Regina Castellet, Anna Miquel, Juanjo Vallvé i Eulàlia Vilallonga. I agrairé qualsevol aportació de dades, documentació o fotografies que puguin contribuir a ampliar la història de la nostra platja.

Fig. 4. Crònica de Joan Boronat a D.E amb data 11 de novembre de 1983. Fotografia cedida per J. M. Baldrich.